

Fauna

Obszar Drawieńskiego Parku Narodowego cechują niebanalne walory faunistyczne wyróżniające go nie tylko w skali regionu, ale i kraju, a nawet Europy Środkowej. Charakterystycznym elementem fauny Parku jest występowanie i wysoka liczebność szeregu gatunków puszczańskich, typowych dla rozległych, zwartych kompleksów leśnych, a także dla naturalnego, młodoglacjalnego krajobrazu Pomorza. Istotne i godne podkreślenia, są także tendencje dynamiczne przyrody Parku, w kierunku spontanicznej renaturyzacji, obserwowane także w odniesieniu do fauny.

Jednym z najcenniejszych elementów przyrody Parku jest ichtiofauna. W wodach występuje obecnie 39 gatunków ryb i 2 gat. kręgloustych z 11 rodzin. Ciekim najbogatszym w gatunki jest Płociczna - 28 gatunków, przed Drawą - 27, Cieszynką - 19, Korytnicą - 17 i Runicą - 16 gatunków. Ta różnorodność jest wynikiem dobrego stanu czystości wód, nie zostały one dotknięte przez procesy degradacyjne w tak dużym stopniu, jak inne polskie rzeki. Obok gatunków skrajnie zagrożonych, ginących - minoga rzeczno-strumieniowego, łososa, troci wędrowniej i certy, zachowały się tu jeszcze liczne i stosunkowo stabilne populacje gatunków rzadkich w skali kraju - pstrąga potokowego, lipienia, strzebli potokowej i głowacza białopłetwego.

Najbogatszym w gatunki jest jezioro Ostrowieckie, jego ichtiofauna liczy 24 taksony. Spośród zamieszkujących jeziora gatunków zagrożonych i najbardziej interesujących wymienić można troć jeziorową, certę, sielawę i sieję.

Herpetofauna Parku liczy 20 gatunków - 13 gatunków płazów i 7 gatunków gadów. Do najrzadszych płazów należą rzekotka drzewna, kumak nizinny i ropucha paskówka. Spośród gadów na uwagę zasługuje występowanie żółwia błotnego, żmii zygzakowatej i gniewosza plamistego. Populacje większości gatunków płazów i gadów są stabilne i znajdują na terenie Parku doskonałe warunki rozrodu i bytowania.

Obszar Parku jest ważną ostoją awifauny. Na jego terenie w najbliższym sąsiedztwie w okresie badań stwierdzono ponad 160 gat. ptaków. W stosunku do awifauny Polski na terenie Parku stwierdzono łągi około 55% gatunków. Biorąc pod uwagę stosunkowo niewielkie zróżnicowanie krajobrazu jest to liczba dość znaczna. Do najcenniejszych należą gatunki zaliczone do kategorii E (zagrożone wymarciem), V (narażone) i R (rzadkie) wg IUCN, gatunki objęte ochroną strefową oraz inne gatunki silnie zagrożone, wymierające lub faunistycznie interesujące. Zaliczono tu 10 gatunków: bociana czarnego, tracza nurogęsi, kanię czarną, kanię rudą, bielika, orlika krzykliwego, rybołowa, jarząbka, puchacza i włośchatkę. Inne gatunki rzadkie lub zagrożone w skali regionalnej, o wyspowym charakterze występowania, powiązane z zanikającymi typami ekosystemów to między innymi: kormoran, gągoł, trzmielojad, krogulec, kobuz, derkacz, żuraw, kszczyk, samotnik, siniak, zimorodek, krętogłów, dzięcioł zielony, dzięcioł średni, pliszka górską, strumieniówka, zniczek,

srokosz, czyż, krzyżodziób świerkowy i inne.

Fauna ssaków Parku liczy ponad 40 gatunków. Na uwagę zasługuje liczne występowanie nietoperzy, reprezentowanych w Parku przez 8 gatunków, a także liczne populacje bobra i wydry. Dwa ostatnie gatunki uznać należy za charakterystyczne i reprezentatywne dla fauny Parku.

Jedną z lepiej poznanych grup bezkręgowców są chruściki. Na terenie Parku opisano 65 gatunków. Jeden ze stwierdzonych podgatunków *Hydropsyche contubernalis borealis* okazał się nowy dla Polski, natomiast trzy gatunki *Crunoecia irrorata*, *Ceraclea annulicornis* i *Ceraclea dissimilis* stwierdzono po raz pierwszy na Pojezierzu Pomorskim. 13 innych gatunków uznano za rzadkie lub zagrożone. Najcenniejsze zespoły chruścików zasiedlają źródliska, rzeki oraz jeziora dystroficzne i oligotroficzne.

Drugą, stosunkowo dobrze przebadaną grupą są ważki. Dotychczas na terenie Parku stwierdzono 47 gatunków. Za gatunki cenne lub bardzo cenne uznano *Nehalennia speciosa*, *Aeshna subarctica elisabethae*, *Sympetma paedisca*, *Sympetrum fonscolombi* i *Leucorrhinia albifrons*. Najcenniejsze taksony związane są przede wszystkim z torfowiskami i jeziorami o niskiej trofii.

Wstępne dane dotyczące kózkowatych, a także analiza możliwości potencjalnego występowania nie stwierdzonych jeszcze gatunków pozwalają stwierdzić, że teren Parku jest bardzo atrakcyjny dla tej grupy owadów. Związane jest to z bogatą bazą środowisk i występującymi w nich roślinami pokarmowymi, zarówno larw jak i owadów dorosłych. Dotychczas na terenie parku znaleziono 49 gatunków kózkowatych, w tym kilku rzadkich jednak wydaje się, że istnieje możliwość znalezienia conajmniej kilkunastu dalszych. Zwraca uwagę fakt występowania 8 gatunków ciepłolubnych (subpontyjskich i mediterranejskich). Bardzo interesujące jest stwierdzenie *Phymatodes glabratus* - rzadkiego monofaga jałowca.

Fauna motyli dziennych jest stosunkowo dobrze rozpoznana w skali kraju. Stwierdzone na terenie parku i jego bezpośredniego otoczenia 54 gatunki motyli dziennych nie wyróżniają tego terenu na tle Polski. Biorąc jednak pod uwagę położenie geograficzne, wysoki stopień zalesienia Parku i niewielką liczbę miejsc o dużym nasłonecznieniu, z bujną roślinnością zielną, liczba ta zasługuje na podkreślenie. Stwierdzone na terenie Parku stanowiska dostojki *laodyce* *Argyronome laodice* i kosternika *palemona* *Carterocephalus palemon* leżą na granicy ich zasięgu w Polsce, a czerwończyk nieparek *Lycaena dispar* jest gatunkiem zagrożonym w skali Europy. W miejscach kserotermicznych na uwagę zasługuje modraszek korydon *Polyommatus coridon*.

Data wydruku: 25.05.2018 01:34:28

Adres URL: <http://dpn.pl/fauna>